پتروژنز فعالیت آتشفشانی داسیتی و آندزیتی نئوژن ناحیه تلقربان- چاهبرشک شمال شهربابک، کرمان- ایران

سید ضیا حسینی۱* و محسن آروین۲ استادیار، گروه زمینشناسی، دانشگاه پیام نور، ایران استاد، گروه زمینشناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۹/۱۳۹ تاریخ پذیرش: ۰۹/ ۰۳/ ۱۳۹۵

حكيده

Jojook (

فعالیت آتشفشانی نئوژن تلقربان-چاهبرشک (شمال شهربابک) بهصورت جریان وگنبد گدازهای داسیتی و آندزیتی رخنمون دارد و از دید سنگنگاری شامل درشتبلورهای پلاژیو کلاز، هورنبلند و گاه بیوتیت و کوارتز در قالب بافت پورفیری و هیالوپلیتیک است. اپاسیته شدن هورنبلند و بیوتیت به همراه منطقهبندی و بافت غربالی در درشت بلورهای پلاژیو کلازها از نشانههای شرایط نبود تعادل ماگمایی در هنگام سرد شدن به شمار میروند. دادههای ژئوشیمیایی و نمودارهای سنگشناختی ماهیت ماگمایی کالکآلکالن با پتاسیم متوسط آنها را نشان میدهد. غنی شدگی از عناصر LILE و تهی شدگی از عناصر با شدت یونی بالا HFSE (مانند Ta، Nb و Ti) اشاره به ارتباط فعالیتهای آتشفشانی نئوژن تل قربان- چاهبرشک با محیط فرورانش دارد. همچنین مقادیر Al₂O₃>16، Sr/Y>80 و الگوی عناصر کمیاب بهنجار شده با کندریت، همانندی زیاد آنها را با آداکیتها نمایان می کند. ویژگیهای ژئوشیمیایی متمایز مانند Rb/Sr<0.04، Sr/Y>80، Yb<1 و La/Yb)، و V<10 و Y<10 پیشنهاد می کنند که این سنگها از ذوب پوسته اقیانوسی فرورانده شده با باقی ماندن گارنت از ذوب در ناحیه منشأ مشتق شدهاند. جایگیری و بالاآمدگی آنها در امتداد گسل ها و شکستگیها در رژیم زمین ساختی پس از برخوردی نئوژن روی داده است.

> كليدواژەھا: نئوژن، تل قربان، چاەبر شك، داسيت، آندزيت، كالك آلكالن، آداكيت. *نویسنده مسئول: سید ضیا حسینی

Ghasemi and Talbot, 2006; Kaviani et al., 2007). به این ترتیب فعالیتهای ماگمایی پس از میوسن کمربند ارومیه-دختر از دید زمین ساخت- ماگمایی اهمیت بسزایی دارند و مطالعه آنها کمک شایانی به شناخت یک محیط پس از برخوردی

در این مقاله سعی شده است تا با استفاده از شواهد صحرایی، سنگشناختی و ژئوشیمیایی در سنگهای آتشفشانی نئوژن تل قربان– چاه برشک بتوان تصویر آشکارتری از وضعیت زمینساخت- ماگمایی مجموعه ماگمایی ارومیه- دختر در نئوژن ارائه و ویژگی های ژئوشیمیایی منشأ این سنگها را به گونهای مناسب مشخص کر د.

۲- زمینشناسی منطقه

خو اهد کر د.

داسیت- آندزیتهای دهج در بخش مرکزی مجموعه ماگمایی ارومیه- دختر و در شمالي ترين بخش نوار دهج – ساردوييه در تل قربان و چاه برشک برونزد دارند. اين سنگها در محدوده نقشه زمین شناسی ۱/۱۰۰۰۰ دهج و میان طولهای جغرافیایی ٬ ۳۰ ۵۴ تا٬ ۰۰ ۵۵۰ و عرض های جغرافیایی و٬ ۱۵ ۳۰۰ تا ٬ ۰۰ ۳۱۰ قرار دارند (شکل ۱ و ۲). بررسی تصاویر ماهوارهای و نقشههای زمین شناسی منطقه نشان میدهد که فعالیت آتشفشانی نئوژن تل قربان– چاه برشک در بخشی از ارومیه– دختر رخداد داشتهاند که فعالیتهای آتشفشانی ائوسن و الیگومیوسن دیده نمی شوند. نبود فعالیتهای آتشفشانی و پلوتونیسم در این بخش از ارومیه- دختر می تواند در ارتباط با فعالیتهای زمین ساختی شدید پس از ائوسن در این منطقه باشد که سبب شکستگی و خوردشدگی در سنگهای ائوسن تا پلیوسن در این منطقه و در نتیجه فرسایش شدید آنها و از بین رفتن این سنگها شده باشد. آنچه بر رخداد این فرایندها اشاره دارد رخنمون کنگلومرای دارای قطعات سنگهای آتشفشانی ائوسن در تل قربان است (حسینی، ۱۳۸۸).

۱- پیشنوشتار

مجموعه ماگمایی ارومیه- دختر در استان کرمان تحت عنوان نوار ماگمایی دهج-ساردوییه شناخته می شود (شکل ۱). این نوار به طول ۵۰۰ کیلومتر و عرض ۱۵۰ کیلومتر متشکل از سنگهای ماگمایی سنوزوییک است. فعالیت ماگمایی نوار دهج- ساردوییه با تشکیل حجم زیادی از سنگهای آتشفشانی در ائوسن پایینی آغاز شد و در طی ائوسن میانی و بالایی فعالیت سترک آتشفشانی سبب تشکیل کمپلکس آتشفشانی بحر آسمان و رازک در این نوار شد (Dimitrijevic, 1973؛ حسینی، ۱۳۹۵)؛ پس از آن در الیگومیوسن تودههای نفوذی گرانیتوییدی بسیار با اندازههای در حد استوک تا باتولیت همانند جبال بارز به درون سنگهای آتشفشانی ائوسن نفوذ كردهاند (آقانباتي، ١٣٨٥؛ ١٣٨٥ et al., 1982; Dargahi et al., 2010 ائوسن نفوذ كردهاند Arvine and Rostamizadeh, 2000). فعالیت آتشفشانی این کمربند در نئوژن نیز با تشکیل گنبدهای گدازهای و جریانهای گدازهای داسیت-آندزیتی ادامه یافت و استراتوولکان مساحیم و بیدخوان نیز در این دوره تشکیل شدند (خلیلی مبرهن و احمدی پور، ۱۳۹۴؛ Ghadami et al., 2008). آخرین فعالیت ماگمایی این کمربند بازالتهای پلئیستوسن هستند که در ناحیه شهربابک رخنمون دارند .(Hosseini et al., 2009)

بررسیهای زمین ساخت- ماگمایی و ژئودینامیکی در مجموعه ارومیه-دختر نشان مىدهد اين مجموعه نتيجه ادامه فرورانش پوسته اقيانوسي نوتتيس به زير صفحه ايران مركزى در سنوزوييك است (;Alavi, 1994 & 2004; است (;Alavi, 1994 & 2004 McQuarrie et al., 2003; Hassanzadeh, 1993؛ معين وزيري، ١٣٨٣؛ حسيني، ١٣٩٥). به باور این پژوهشگران پس از بسته شدن اقیانوس نوتتیس در کرتاسه بالایی و جايگيري افيوليتهاي ايران مركزي (نايين- بافت) فرورانش پوسته اقيانوسي نوتتيس ادامه داشته و فعالیتهای ماگمایی کالکآلکالن در ائوسن ایران مرکزی را رقم زده است. آنچه مسلم و مهم است اینکه بیشتر پژوهشگران، زمان برخورد قارمای را پیش از میوسن میدانند (;Mohajjel et al., 2003; Shahabpour, 2005)

E-mail: z_hosseini@pnu.ac.ir

فعالیت آتشفشانی نئوژن تل قربان- چاه برشک در مشاهدات صحرایی به دو صورت گنبدی و جریان گدازه بیرونزدگی دارند. ۱۳ گنبد گدازهای با گستردگیهای گوناگون در یک امتداد خطی از چاه برشک به سوی تل قربان کشیده شدهاند. این امتداد خطی بیانگر نقش گسل ها و شکستگیها در شکل گیری این سنگهاست (شکل ۲). گنبدهای گدازهای بیشتر داسیتی، به رنگ خاکستری روشن با بافت پورفیری و درشت بلورهای پلاژیو کلاز و بیوتیت است که می توان در نمونه دستی آنها را دید. در گنبدها آکلاوهایی به رنگ تیره تر و گرد شده متشکل از بلورهای آمفیبول و پلاژیو کلاز هم منشأ با گنبد دیده می شوند. در مواردی نیز زنولیت هایی از جنس آندزیت یا سنگهای اتشفشانی پیش از نئوژن در این گنبدها به چشم می خورد. در برخی رخنمونهای از این نوع از جمله در تل قربان شدت رنگ خاکستری تا خاکستری تیره هستند، درصد در شت بلورهای آنها کمتر است، رنگ خاکستری تا خاکستری تیره هستند، در صد در شت بلورهای آنها کمتر است، گاه با واحدهای آذر آواری همراه رخانیک نیز در آنها دیده می شود. این سنگها

3- روش مطالعه

به منظور مطالعات ژئوشیمیایی سنگهای داسیتی- آندزیتی تل قربان- چاه برشک، پس از مطالعات صحرایی و تعیین روابط صحرایی سنگها، ۷۰ نمونه نازک برای مطالعات سنگشناختی تهیه شد. در ادامه ۲۵ نمونه با کمترین دگرسانی انتخاب و در آزمایشگاههای دانشگاه پتسدام آلمان پس از آمادهسازی، تجزیه شیمیایی شد. عناصر اصلی و برخی از عناصر کمیاب به روش RRF و دیگر عناصر فرعی و کمیاب به روش ICP-MS تجزیه شدهاند. آنچه در این مقاله به نگارش در آمده، نتیجه به کارگیری و تفسیر دادههای یاد شده است.

4- سنگنگاری

سنگهای آتشفشانی نئوژن تل قربان – چاه بر شک را در مشاهدات صحرایی می توان به دو گروه پورفیری با ترکیب داسیتی و آفانتیک با ترکیب آندزیتی تقسیم کرد. در مطالعه مقاطع میکروسکوپی این سنگ ها نیز ویژگی های متمایزی دیده می شوند. – داسیت: این سنگها به رنگ روشن و با بافت پورفیری تشخیص داده می شوند. درصد در شتبلور در این سنگها میان ۴۰ تا ۶۰ درصد حجمی کل سنگ است. موجود در این سنگها را تشکیل می دهند و ابعاد آنها به ۱۲ میلی متر نیز می رسد. کانی های تیره بیوتیت و هورنبلند با ۱۰ تا ۱۵ درصد حجمی و در شتبلورهای میلی متر از ۳ درصد حجمی دی و در شتبلورهای کوارتز میلی متر نیز می رسد. با کمتر از ۳ درصد حجمی دیگر در شتبلورها را شامل می شوند و ابعاد آنها تا ۵ میلی متر نیز می رسد. زمینه این سنگها کاملاً بلورین است و از بلورهای ریز تر از جنس در شتبلورها تشکیل شده اند. در زمینه، فلدسپار پتاسیم نیز دیده می شود (شکل ۳). – آندزیت: این سنگها با بافت پورفیری و زمینه شیشه ای تا نهان بلورین تشخیص داده می شوند. درصد در شتبلورها در این گروه سنگی کمتر از ۲۵ درصد و

اندازه آنها کمتر از ۲ میلیمتر است. کانیهای پلاژیوکلاز و هورنبلند مهمترین درشتبلورهای سازنده این سنگها هستند و گاه بلورهای بیوتیت نیز در آنها دیده میشود. این سنگها بدون درشتبلورهای کوارتز هستند (شکل ۳).

پلاژیو کلازهای موجود در داسیت و آندزیتهای تل قربان – چاه برشک بافت غربالی و منطقهبندی نوسانی دارند (شکل ۳). بافت غربالی از مهمترین بافتهای غیر تعادلی در سنگهای آتشفشانی مناطق کوهزایی بهویژه آندزیتها و داسیتها به شمار میآید (Gill, 1985) و در نتیجه آمیختگی ماگمایی و یا تغییر در متغیرهایی مانند فشار کل یا فوگاسیته آب در هنگام تبلور ماگمایی پدید میآید (Pearce and Kolishik, 1990; Nelson and Montana, 1992; Shelley, 1993)

وجود هورنبلند و بیوتیت اوپاسیتی شده در داسیت و آندزیتهای مورد مطالعه نقش کاهش ناگهانی فشار را در ایجاد این بافت محتمل تر میسازد (شکل ۳).

۵- ژئوشیمی

دادههای ژئوشیمی سنگ های آتشفشانی نئوژن تل قربان- چاه برشک در جدول ۱ آورده شدهاند. این سنگ ها دارای مقادیرSiO میان ۵۵۹–۷۳%، مAl₂O بیشتر از ۹۲ درصد وزنی در بیشتر نمونه ها به جز دو نمونه L2 و L10 و عدد منیزیمی (Mg#) ۲۲ تا ۴۸ هستند. این سنگ ها در نمودار ردهبندی TAS (1986 م. L986 بیشتر از کستره آندزیت و داسیت جای می گیرند. نمونه ها بیشتر تر کیب داسیتی دارند و درصد استره آندزیتی کمتر هستند. بر پایه نمودارهای SiO در برابر Na₂O+K₂O مونههای آندزیتی کمتر هستند. بر پایه نمودارهای SiO در برابر Na₂O+K₂O ایستره آندزیتی کمتر هستند. بر پایه نمودارهای SiO در برابر Na₂O+K₂O مینگ های ساب آلکالن جانمایی می شوند و در نمودارهای AFM (Ivine & Baragar, 1971) (Irvine & Baragar, 1971) ماهیت کالک آلکالن با پتاسیم متوسط را نشان می دهند. داسیت – آندزیت های نئوژن مورد مطالعه در نمودار را نشان می دهند. داسیت – آندزیت های نئوژن مورد مطالعه در نمودار را نبال را نشان می دهند. داسیت – آندزیت های نئوژن مورد مطالعه در نمودار را در ایل می کند. این سنگ ها غنی از ماره میتند و در نمودار مطالعه یر بر ابر A/CNK (MgO) کالک آلکالن را دنبال می کند. این سنگ ها غنی از می میتند و در نمودار مینگ های کالک آلکان را دنبال می کند. این سنگ ها غنی از می میتند و در نمودار میشتر و مینگ های کالک آلکان را دنبال می کند. این می می سرای

بررسی نمودار تغییرات عناصر اصلی و فرعی در سنگهای آندزیتی- داسیتی نئوژن تل قربان- چاه برشک نشان میدهد که با افزایش میزان SiO₂، اکسیدهای MgO, FeO, CaO و TiO روند کاهشی دارند؛ این روند میتواند نتیجه تبلور و جدایش بلورهای پلاژیوکلاز و هورنبلند و اکسیدهای آهن و تیتان باشد. اکسیدهای K₂O و O₂A در این نمودارها توزیع پراکندهای نمایش میدهند که نشانه آلایش پوستهای در این سنگهاست. وجود زنولیتها در برخی رخنمونهای داسیتی بر این موضوع تأکید دارد (شکل ۵).

الگوی چندعنصری داسیت و آندزیتهای تل قربان-چاه بر شک بهنجار شده با گوشته اولیه و MORB نشان می دهد این سنگها از عناصر ناساگار با شعاع یونی بزرگ (LILE) از جمله MORB فی sr، Ba، Th و Ra غنی شدگی و از عناصر با میدان پایداری بالا (HFSE) مانند Nb، Ta و Ti تهی شدگی نشان می دهند (شکل ۶). تهی شدگی از عناصر HFS می تواند نتیجه باقی ماندن فازهای دیر گداز مانند رو تیل، اسفن، آمفیبول پارگازیتی و آپاتیت در سنگ منشأ این سنگها باشد؛ زیرا این عناصر در این فازها به شدت ساز گارند و در هنگام ذوب بخشی به مذاب وارد نمی شوند ((2004), تاور است که بی هنجاری منفی عناصر Visson, 2007. اگر چه (Wilson) باور است که بی هنجاری منفی عناصر Ti، Nb

الگوی عناصر خاکی کمیاب بهنجار شده با کندریت در آندزیت و داسیتهای نئوژن تل قربان – چاه برشک همانند است و شیب نزولی یکسانی در هر دو گروه سنگی دارد. این همانندی نشانه فرایندهای زایشی یکسان این دو گروه سنگی است (شکل ۷). هر دو گروه سنگی از عناصر خاکی کمیاب سبک (LREE) نسبت به عناصر خاکی کمیاب سنگین (HREE) غنی شدهاند و نسبت _n(La/Yb) در آنها میان ۱۸ تا ۳۵ است. داسیتها در مقایسه با آندزیتها از عناصر HREE تهی شدگی بیشتری نشان می دهند. الگوی شیبدار عناصر خاکی کمیاب در داسیت و آندزیتهای چاه برشک و مقادیر Tpp در این سنگها نشان دهنده تشکیل این سنگها در ژرفای پایداری گارنت و باقی ماندن گارنت در منشأ به وجود آورنده این سنگهاست نیم شود و نبود این بی هنجاری در ارتباط با نبود پلاژیو کلاز در باقیمانده ذوب، جدا نشدن پلاژیو کلازهای کلسیک در طی مراحل تبلور این سنگها و یا فو گاسیته بالای نشدن پلاژیو کلازهای کلسیک در طی مراحل تبلور این سنگها و یا فو گاسیته بالای اکسیژن (₁O₂) در هنگام تبلور پلاژیو کلازهاست (Rollinson, 1993).

اللي المحافظة المحافظ

6- بحث و نتیجه گیری

ويژگيهاي ژئوشيميايي نمونههاي داسيت- آندزيتي تل قربان- چاه برشک از جمله ماهیت کالک آلکالن، مقادیر Al₂O₂>16 در پیشتر نمونه ها، تھی شد گی از عناصر , Ta Nb و Ti در الگوهای چندعنصری این سنگها بر تشکیل آنها در یک یهنه فرورانشی در حال تبدیل به محیط برخوردی تأکید دارند. مقایسه ویژگیهای ژئوشیمیایی (از جمله Y<11, Yb<1.1 و نسبت Y<11, Yb<1.1 سنگ های مورد مطالعه با ویژگیهای ژئوشیمیایی سنگهای حدواسط و اسیدی عادی کالکآلکالن مناطق فرورانش و آداکیتها نشان می دهد که داسیت- آندزیتهای مورد مطالعه شباهتهای بیشتری با نمونه های آداکیتی معرفی شده توسط (1990) Defant and Drummond و (2006) Castillo دارند. مقایسه مقادیر Sr و نسبت La/Yb سنگهای مورد مطالعه با مقادیر این عناصر در سنگهای آتشفشانی در جزایر آلوشین (Aleutians) نشان میدهد که داسیت و آندزیتهای تل قربان- چاه برشک همانند آداکیتهای اولیه در منطقه آلوشین هستند و با سنگهای کالک آلکالن عادی در آلوشین تفاوت دارند (Yogodzinski and Kelemen, 1998). همچنین الگوی شیب دار عناصر خاکی کمیاب در داسیت- آندزیتهای مورد مطالعه و نبود بی هنجاری منفی Eu در این الگو با الگوی آداکیتها همانندی بسیار دارد؛ در حالی که الگوی این عناصر در گدازههای حدواسط و اسیدی تیپیک کالک آلکالن با شیب ملایم تر و با بی هنجاری منفى Eu مشخص مى شوند (Drummond et al., 1996). شواهد ژئوشيميايي مانند Y<11، Yb<1.1 و نسبت 18<(La/Yb)، حضور گارنت را در فاز باقیمانده حاصل از ذوب بخشی در ناحیه منشأ آداکیتهای تل قربان– چاه برشک نشان میدهد (Guo et al., 2006). با در نظر گرفتن شواهد ژئوزمین ساختی ایران مرکزی می توان دو مدل براي ايجاد آداكيتهاي مورد مطالعه بررسي كرد: الف) ذوب بخشي يوسته (Guo et al., 2006; Zhu et al., 2009; Yilmaz-Sahin et al., 2012) اقيانوسي فرورو و ب) ذوب بخشی پوسته قاره ای زیرین با ستبرای بیش از ۴۰ کیلومتر (Hou et al., 2004; Topuze et al., 2011). شواهد ژئوشيميايي از جمله نسبت Rb/Sr و مقادیر MgO در آداکیتهای مورد مطالعه نشان می دهند که احتمال ذوب بخشی پوسته قارهای زیرین ضعیف است؛ زیرا ماگمای حاصل از ذوب پوسته قارهای زیرین دارای مقادیر Rb/Sr بیشتر از ۰/۰۵ هستند. حال آنکه نسبتRb/Sr در بیشتر داسیت- آندزیت های تل قربان- چاه بر شک، کمتر از ۰/۰۵ است و این نسبت به باور Drummond et al. (1996) با ذوب يوسته اقيانوسي فرورو سازگار است. اگر چه بالا

بودن نسبت Rb/Sr در اثر آلودگیهای پوسته ای نیز ممکن است حاصل شود؛ ولی نمونههای منشأ گرفته از ذوب پوسته قاره ای با مقادیر MgO کمتر در مقایسه با انواع حاصل از ذوب صفحه فرورو مشخص می شوند (La/Yb). از سویی دیگر نسبتهای Sr/Y>70 و La/Yb) در آداکیتهای نئوژن تل قربان – چاه بر شک نیز منشأ این سنگها را ذوب بخشی صفحه فرورو نشان می دهند (La/Yb در برابر Yb در مداله بخشی مفحه فرورو نشان می دهند (La/Yb در برابر Yb در محاله در محدوده مذابهای حاصل از ذوب صفحه فرورو قرار می گیرند (شکل ۸).

تاريخچه زمين ساخت–ما گمايي ايران مركزي به عنوان بخش مياني كمربند آلپ–هيماليا ارتباط تنگاتنگی با فرورانش نوتتیس به زیر ایران مرکزی دارد. فرورانش نوتتیس در پهنه ایران زمین در ابتدای ژوراسیک آغاز و سبب تشکیل سنگهای ماگمایی مرتبط با این فرورانش در نوار سنندج- سیرجان شد (معین وزیری، ۱۳۸۳؛ Berberian and King, 1981; Alavi, 2004). در كرتاسه بالايي با بسته شدن اقيانوسي نوتتيس، بخش هايي از پوسته اقيانوسي در قالب آميزه رنگي نايين-بافت روي صفحه ايران مرکزي جاي گرفته است (Berberian and King, 1981). اگر چه جايگزيني افيوليتهاي ايران مركزي سبب شد تا برخي پژوهشگران در ابتدا كرتاسه را پايان فرورانش بدانند؛ ولي مطالعات دو دهه اخير و افزايش دادههاي علمي از سنگهاي مجموعه ماگمایی ارومیه– دختر به خوبی ادامه فرورانش صفحه اقیانوسی نوتتیس را مسئول فعالیت ماگمایی کالکآلکالن سترگ در ائوسن و الیگومیوسن در این ناحيه معرفي مي كنند (Shahabpour, 2007; حسيني، ١٣٩۵). (2005) و (2003). Mohajjel et al بر پایه شواهد زمین شناسی زمان برخورد قارهای میان صفحه ایران و عربستان را میوسن میدانند. به نظر میرسد در نتیجه برخورد قارهای صفحه عربی به ایران مرکزی، پوسته اقیانوسی فرورو نوتتیس دچار گسیختگی به همراه شکستگی های بسیار، و با سقوط به درون سست کره سبب بالاآمدگی سست کره داغ زيرين شده است. همز مان با اين فرايند، قطعات يوسته گسيخته شده در نتيجه بالاآمدگي سست کره داغ دچار ذوب بخشی شده و مذاب های داسیتی – آندزیتی همانند داسیت آندزیتهای تل قربان- چاه برشک تولید کرده است. همزمان با فرایندهای رخ داده در گوشته، برخورد قارهای سبب کوتاهشدگی و گسلخوردگی پوسته قارهای ایران مرکزی شده و بالاآمدگی این گدازهها را در این ناحیه فراهم کرده است.

شکل ۱- پهنههای تشکیل دهنده کوهزایی زاگرس و نقشه زمین شناسی کمربند دهج- ساردوییه و موقعیت منطقه مورد مطالعه (برگرفته از (2004) Alavi و شفیعی بافتی (۱۳۸۶)).

شکل ۲- تصویر ماهوارهای و نقشه زمین شناسی سنگهای داسیت- آندزیتی دهج بر پایه نقشه ۱:۱۰۰۰۰ دهج (Dimitrijevic, 1973).

شکل ۳- تصویر میکروسکوپی از داسیت و آندزیتهای تل قربان- چاهبر شک در نور پلاریزه (XPL). تصاویر سمت چپ شکل، داسیتها با زمینه کاملاً متبلور و میکرولیتی و تصاویر سمت راست شکل، آندزیتها با زمینه شیشهای میکرولیتی هستند (بزرگ نمایی 4X برای همه تصاویر).

المارويل

ادامه شکل ۳- تصویر میکروسکوپی از داسیت و آندزیتهای تل قربان- چاهبرشک در نور پلاریزه (XPL). تصاویر سمت چپ شکل،داسیتهابازمینه کاملاً متبلور و میکرولیتی و تصاویر سمت راست شکل، آندزیتها با زمینه شیشهای میکرولیتی هستند (بزرگ نمایی 4X برای همه تصاویر).

شکل ۴- الف) ردهبندی سنگهای نئوژن تل قربان- چاهبرشک در نمودار (TAS) ₂ (TAS) Total Alkali / SiO₂ (TAS)؛ ب و پ) نمودارهای تعیین سری ماگمایی K₂O در برابر (Le Maitre et al., 2002) SiO, و نمودار Le Maitre et al., 2002)؛

شکل ۴-ت) روند تبلور در سنگ های مورد مطالعه در نمودار (Miyashiro (1974؛ ث) تعیین درجه اشباع شدگی آلومین بر پایه نمودار (Al/(Na+K) در برابر (Maniar & Piccoli, 1989) Al/(Na+K).

شکل ۵- نمودار تغییرات اکسیدهای اصلی نسبت به SiO₂ در داسیت و آندزیتهای نئوژن تل قربان- چاهبرشک.

یلی اوجیال

شکل ۶- نمودار چندعنصری داسیت- آندزیت های، تل قربان- چاهبر شک ، بهنجار شده با گوشته اولیه (Wood et al., 1979) و میانگین بازالت های پشته اقیانوسی (MORB) (Searce, 1983).

شکل ۸- نمودار La/Yb در برابر Ha/Yb (Xogodzinski and Kelemen, 1998) Mg/Mg+Fe²⁺ در برابر

شکل ۷- الگوی عناصر خاکی کمیاب (REE) داسیت و آندزیتهای تل قربان- چاهبرشک بهنجار شده با کندریت (Sun and Mc Donough, 1989).

Sample	Z-21	A24-1	A-4	A-6	A-7	AJ-1	AJ-2	AJ-3	B-6	B-7-1	L-10	L-2	L-4
SiO,	64.1	64.8	65.2	65.5	64.8	70.3	59.9	60.8	65.4	64.9	72.9	59.9	67.9
TiO ₂	0.6	0.5	0.4	0.4	0.4	0.3	0.7	0.7	0.4	0.4	0.2	0.6	0.3
Al ₂ O ₃	16.9	16.8	16.2	16.5	16.4	15.4	17.0	16.3	16.8	16.8	14.3	15.5	16.1
Fe ₂ O3	3.8	3.4	3.2	3.2	3.4	1.8	5.3	5.1	3.4	3.4	1.3	4.9	2.3
MnO	0.0	0.1	0.1	0.1	0.1	0.0	0.1	0.1	0.1	0.1	0.0	0.1	0.0
MgO	1.2	1.4	1.3	1.3	1.3	0.4	3.1	3.1	1.2	1.2	0.3	4.2	0.8
CaO	4.6	4.6	4.5	4.2	5.1	3.0	5.7	5.8	4.3	4.5	1.9	6.3	3.7
Na ₂ O	4.8	4.9	4.8	4.8	4.8	4.6	4.6	4.5	4.9	4.9	4.3	4.5	4.7
K ₂ O	2.1	2.0	1.8	1.8	1.9	2.8	1.7	1.9	1.7	1.8	3.0	2.2	2.1
P_2O_5	0.3	0.2	0.2	0.2	0.2	0.1	0.3	0.3	0.2	0.2	0.1	0.4	0.1
H ₂ O	0.9	0.8	1.3	1.4	0.4	0.6	1.2	1.0	1.1	1.1	1.3	0.6	1.4
CO ₂	0.3	0.4	0.1	0.1	0.6	0.4	0.2	0.3	0.0	0.1	0.1	0.2	0.2
Total	99.7	99.7	99.1	99.5	99.4	99.7	99.7	99.7	99.5	99.3	99.7	99.3	99.6
ppm													
Cr	36.0	26.0	29.0	25.0	24.0	18.0	81.0	164.0	21.0	23.0	14.0	149.0	20.0
Ga	19.0	22.0	20.0	21.0	23.0	21.0	23.0	22.0	24.0	22.0	20.0	21.0	21.0
Ni	34.0	26.0	<10	<10	<10	<10	34.0	57.0	<10	<10	<3	104.0	<3
V	90.0	77.0	69.0	68.0	54.0	38.0	125.0	124.0	61.0	68.0	17.0	180.0	46.0
Zn	48.0	52.0	61.0	63.0	69.0	47.0	76.0	71.0	68.0	64.0	42.0	68.0	52.0
Li			7.5		6.3			10.4	3.7	6.4	7.4	11.9	
Со			7.1		6.9			16.8	6.9	6.9	6.5	17.4	
Rb	39.0	30.0	28.4	22.0	27.7	55.0	24.0	26.7	28.7	27.4	33.9	34.7	36.0
Sr	1185.0	869.0	1155.0	794.0	823.0	519.0	880.0	743.0	840.0	896.0	854.0	1189.0	833.0
Y	11.0	11.0	6.8	11.0	7.2	7.0	11.0	9.4	7.4	7.2	7.2	12.1	10.0
Zr	155.0	134.0	136.0	156.0	127.0	171.0	176.0	146.0	132.0	130.0	108.0	114.0	137.0
Nb	6.0	6.0	3.6	5.0	4.4	3.0	6.0	5.9	4.5	4.5	4.0	9.9	6.0
Мо			1.2		0.4			1.0	0.8	1.0	0.9	0.5	
Cs			0.7		0.4			0.4	0.8	0.7	1.0	0.9	
Ba	698.0	577.0	481.0	510.0	478.0	615.0	567.0	518.0	481.0	470.0	601.0	1164.0	706.0
La			21.6		22.3			24.9	22.9	22.9	21.4	52.8	
Ce			41.4		43.4			48.6	44.7	44.8	40.7	93.9	
Pr			4.8		5.1			5.8	5.3	5.3	4.7	10.5	
Nd			17.9		19.2			22.0	20.1	20.0	17.7	40.2	
Sm			3.1		3.4			3.9	3.5	3.4	3.2	6.6	
Eu			0.9		0.9			1.1	1.0	1.0	0.9	1.8	
Gd			2.1		2.3			2.9	2.4	2.4	2.3	4.3	
Tb			0.3		0.3			0.4	0.3	0.3	0.3	0.5	
Dy			1.5		1.6			2.1	1.6	1.6	1.5	2.6	
Ho			0.3		0.3			0.4	0.3	0.3	0.3	0.5	
Er			0.7		0.7			0.9	0.7	0.7	0.8	1.2	
Tm			0.1		0.1			0.1	0.1	0.1	0.1	0.2	
Yb			0.6		0.6			0.8	0.6	0.6	0.6	1.0	
Lu			0.1		0.1			0.1	0.1	0.1	0.1	0.2	
HÍ			3.6		3.4			3.2	3.5	3.4	2.9	3.1	
Ta			0.2		0.3			0.3	0.3	0.2	0.2	0.4	
Pb			11.1		12.7			9.0	10.8	10.8	13.2	12.9	
Th			4.0		3.9			4.3	3.9	3.9	4.6	13.5	
U			1.6		1.3			1.2	1.3	1.3	1.9	3.6	

جدول ۱- نتایج تجزیههای شیمیایی داسیت- آندزیتهای تلقربان- چاهبرشک.

ادامه جدول ۱- نتایج تجزیههای شیمیایی داسیت- آندزیتهای تل قربان- چاهبر شک.

Sample	L-9	P-2	P-5	Q-1	Q-2	Q-3	Q-4	Q-5	Q-6	R-2	V-2	V-6
SiO ₂	63.1	65.0	64.4	66.5	66.3	66.2	66.9	67.5	64.6	60.8	59.2	59.6
TiO ₂	0.6	0.5	0.4	0.4	0.4	0.4	0.4	0.4	0.4	0.7	0.7	0.7
Al ₂ O ₃	17.1	17.0	16.4	16.6	16.2	16.2	16.1	16.1	16.7	16.4	16.4	16.7
Fe ₂ O ₃	4.1	3.9	3.4	3.1	3.0	2.9	2.6	2.9	3.8	5.1	5.1	5.1
MnO	0.1	0.1	0.0	0.1	0.0	0.0	0.0	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1
MgO	1.7	0.3	1.2	1.1	1.0	0.9	1.0	1.1	1.3	3.1	3.5	2.8
CaO	5.1	4.2	4.7	3.8	4.2	3.7	3.5	3.4	4.3	5.9	6.4	6.5
Na ₂ O	4.6	4.9	4.8	4.6	4.6	3.8	3.8	4.6	4.3	4.7	4.5	4.6
K ₂ O	1.8	2.0	2.0	2.3	2.2	2.7	2.7	2.4	2.4	2.1	1.9	2.0
P_2O_5	0.2	0.3	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	0.3	0.3	0.3
H ₂ O	1.1	1.1	1.2	1.1	0.9	2.4	2.5	1.1	1.5	0.5	1.1	0.7
CO ₂	0.1	0.4	0.9	0.1	0.7	0.2	0.1	0.1	0.2	0.1	0.2	0.4
Total	99.6	99.6	99.7	99.8	99.8	99.7	99.8	99.8	99.6	99.6	99.4	99.5
ppm												
Cr	25.0	39.0	28.0	25.0	22.0	34.0	30.0	24.0	23.0	152.0	93.0	81.0
Ga	21.0	24.0	20.0	22.0	21.0	22.0	20.0	21.0	20.0	21.0	21.0	22.0
Ni	9.0	19.0	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10	68.0	63.0	54.0
V	86.0	82.0	73.0	71.0	68.0	66.0	59.0	63.0	81.0	114.0	127.0	125.0
Zn	69.0	58.0	56.0	56.0	55.0	49.0	49.0	56.0	64.0	96.0	76.0	75.0
Li	6.5	10.6	13.2	12.3		7.7		10.9		11.7	6.0	12.2
Co	10.0	10.0	7.3	6.8		5.7		7.0		16.4	16.5	16.6
Rb	24.9	36.1	38.9	47.6	48.0	65.4	61.0	55.7	47.0	36.9	31.7	31.7
Sr	1049.0	1022.0	864.0	600.0	603.0	611.0	568.0	554.0	817.0	966.0	1017.0	1078.0
Y	8.2	8.0	7.5	7.5	11.0	7.3	12.0	7.7	16.0	10.0	10.3	10.4
Zr	125.0	79.1	65.3	84.9	158.0	116.0	147.0	88.4	149.0	95.4	138.0	139.0
Nb	3.8	6.0	4.3	4.5	3.0	5.1	6.0	5.5	7.0	6.7	5.9	5.7
Mo	1.0	1.0	0.3	1.5		1.3		1.3		0.7	1.3	1.0
Cs	0.7	3.9	0.9	2.1		5.2		2.2		0.7	0.9	0.7
Ва	445.0	606.0	605.0	509.0	522.0	572.0	609.0	548.0	685.0	607.0	585.0	603.0
La	21.1	50.1	19.5	22.1		23.0		23.2		24.7	38.3	30.9
Dn	41.4 5.0	55.5	30.7	41.4		43.1		43.4		49.3	12.5 8.4	09.5 9.1
Nd	10.2	22.5	4.5	4.7		4.9		18.2		22.5	22.1	21.1
Sm	3.5	37	2.9	3.1		3.1		3.2		4.1	55	54
Eu	11	11	0.9	0.9		0.9		0.9		1.1	1.5	15
Gd	2.6	2.6	2.3	2.3		2.2		2.3		3.0	3.8	3.7
Tb	0.3	0.3	0.3	0.3		0.3		0.3		0.4	0.5	0.5
Dv	1.8	1.7	1.6	1.6		1.6		1.6		2.2	2.2	2.4
Ho	0.3	0.3	0.3	0.3		0.3		0.3		0.4	0.4	0.4
Er	0.8	0.8	0.8	0.7		0.8		0.8		1.0	1.1	1.0
Tm	0.1	0.1	0.1	0.1		0.1		0.1		0.1	0.1	0.1
Yb	0.7	0.7	0.7	0.6		0.6		0.6		0.9	0.8	0.9
Lu	0.1	0.1	0.1	0.1		0.1		0.1		0.1	0.1	0.1
Hf	3.3	2.4	2.0	2.4		3.1		2.5		2.7	3.5	3.5
Та	0.2	0.5	0.3	0.3		0.4		0.4		0.5	0.3	0.3
Pb	10.0	10.8	11.1	12.3		13.4		13.5		11.4	11.6	11.4
Th	3.8	7.2	3.9	5.4		6.3		5.9		4.9	7.5	7.0
U	1.7	2.0	1.3	1.6		2.2		2.1		1.5	1.9	1.8

كتابنگاري

آقانباتی، س. ع.، ۱۳۸۵ – زمین شناسی ایران، انتشارات سازمان زمین شناسی و انتشارات معدنی کشور، ۵۰۶ ص.

حسینی، س. ض.، ۱۳۸۸ – کانیشناسی، ژئوشیمی و تحولات پتروژنتیکی ولکانیسم پس از تصادم پلئیستوسن، شمال- شمال غرب شهربابک. دانشگاه شهید باهنر کرمان، رساله دکترای زمین شناسی- پترولوژی، ۲۳۸ص.

حسینی، س. ض.، ۱۳۹۵- ژئوشیمی، پتروژنز و محیط تکتونیکی جریانات گدازهای مافیک ائوسن سرچشمه، جنوب غرب رفسنجان، فصلنامه علوم زمین، ش ۱۰۰، ص. ۲۲۰-۲۰۹. خلیلی مبرهن، ش. و احمدی پور، ح.، ۱۳۹۴- مطالعات رخساره شناسی آتشفشان بیدخوان (استان کرمان)، فصلنامه علوم زمین، ش ۹۵، صص. ۱۱۱ تا ۱۲۲.

شفیعی بافتی، ب.، ۱۳۸۶- الگوی فلز زایی کمربند مس پورفیری کرمان و رهیافت های اکتشافی آن، کرمان: دانشگاه شهید باهنر کرمان، رساله دکترای زمین شناسی اقتصادی، ۳۰۰ ص.

معین وزیری ج.، ۱۳۸۳ - چند نقطه عطف در تاریخچه تکتونو ما گمایی ایران، فصلنامه علوم زمین ۵۰-۴۹.

References

Alavi, M., 1994- Tectonics of the Zagros orogenic belt of Iran: new data and interpretations, Tectonophysics, 229: 211-238.

- Alavi, M., 2004- Regional stratigraphy of the Zagros fold-thrust belt of Iran and its proforeland evolution, American journal of science, v. 304, p. 1-20.
- Arvine, M. and Rostamizadeh, G., 2000- Geochemical and ptrological characteristics of Deh Siahan granitic rockes, southwest of kerman, Iran: data bearing of genesis. J. Sci. I.R. Iran, 11:117-126.
- Berberian, F., Muir, I. D., Pankhurst, R. J. and Berbberian, M., 1982- Late Cretaceous and early Miocene Andian type plutonic activitiy in northern Makran and central Iran. J. Geol. Soc. London., 139: 605-614.
- Berberian, M. and King, G. C. P., 1981- Towards a paleogeography and tectonic evolution of Iran, Can. J. Earth Sci., 18: 210–265.
- Castillo, P. R., 2006- An overview of adakite petrogenesis. Chinese Science Bulletin 51, 257-267.
- Dargahi, S., Arvine, M., Pan, Y. and Babaei, A. 2010- Petrogenesis of post-collisional A-type granitoids from the Urumieh–Dokhtar magmatic assemblage, Southwestern Kerman, Iran: Constraints on the Arabian– Eurasian continental collision. Lithos 115, 190-204
- Defant, J. and Drummond, S., 1990- Derivation of some modern arc magmas by melting of young subducted lithosphere. Nature, 374, 662-665.
- Defant, M. J. and Kepezhinskas, P., 2001- Evidence suggests slab melting in arc magmas. EOS Trans., 20, American Geophys. Union, Washington, DC., 82: 67-69.
- Dimitrijevic, M. D., 1973- Geology of Kerman region. Geol. Surv. Iran, Yu/52 ,334 pp.
- Drummond, M. S., Defant, M. J. and Kepezhinskas, P. K., 1996- Petrogenesis of slab-derived trondhjemite-tonalite-dacite/adakite magmas. Transactions of the Royal Society of Edinburgh. Earth and Environmental Science 87: 205-215.

Gahsemi, A. and Talbot, C. J, 2006- A new tectonic scenario for Sanandaj-Sirjan zone (Iran). J asian Earth Sci., 26: 683-693.

- Ghadami, G., Moradian, A. and Mortazavi, M., 2008- Post-Collisional Plio-Pleistocene Adakitic Volcanism in Central Iranian Volcanic Belt:Geochemical and Geodynamic Implications. Journal of Sciences, I. R. of Iran 19(3): 223-235
- Gill, J. B., 1985- Orogenic andesites and plate tectonics, Springer Verlag, Berlin. 390p
- Guo, Z., Wilson, M., Liu, J. and Mao Q., 2006- Post-collisional, Potassic and Ultrapotassic Magmatism of the Northern Tibetan Plateau: Constraints on Characteristics of the Mantle Source, Geodynamic Setting and Uplift Mechanisms. J. petrol. 47: 1177-1220.
- Hassanzadeh, J., 1993- Metallogenic andtectonoömagmatic events in SE sectore of thecenozoic active continental margin of central Iran-Shahr- Babak, Kerman province, PHD thesis, University of California 201 p.

- Hosseini, S. Z., Arvin, M., Oberhansli, R. and Dargahi, S., 2009- Geochemistry and tectonic setting of Pleistocene basaltic lava flows in the Shahre-Babak area, NW of Kerman, Iran: Implication for the evolution of Urumieh- Dokhtar Magmatic Assemblage. Journal of Sciences, I.R.of Iran 20(4): 331-342
- Hou, Z. Q., Geo, Y., Qu, X. M., Rui, Z. Y. and Mo, X. X., 2004- Origin of adakitic intrusives generated during mid- miocene east-west extention in southern Tibet. Earth plant.Sci.Lett., 220 139-155
- Irvine, T. N. and Baragar, W. R. A., 1971- A guide to the chemical classification of the common rocks, Can. J. Earth Sci., 8, 523-48.
- Kaviani, A. Paul, A. Bourova, E., Hatzfeld, D., Pedersen, H. and Mokhtari, M., 2007- A strong seismic velocity contrast in the shallow mantle across the Zagros collision zone (Iran), Geophys. doi: 10.1111/j.1365-246X .2007. 03535.x.
- Le Bas, M. J., Le Maitre, R. W., Streckeisen, A. and Zanettin, B., 1986- A chemical classification of volcanic rocks based on the total alkalisilica diagram. J. Petrol, 27: 745-750.
- Le Maitre, R. W., Streckeisen, A., Zanettin, B., Le Bas, M. J., Bonin, B., Bateman, P., Bellieni, G., Dudek, A., Efremova, S., Keller, J., Lamere, J., Sabine, P. A., Schmid, R., Sorensen, H. and Woolley, A. R., 2002- Igneous rocks: a classification and glossary of terms, recommendations of the international union of geological sciences, subcommission of the systematics of igneous rocks. Cambridge University Press 15: 521-662.
- Machado, A. T, Chemale, Jr. F., Conceicao, R. V., Kawaskita, K., Morata, D., Oteıza, O. and Schmus, W. R. V., 2005- Modeling of subduction components in the Genesis of the Meso-Cenozoic igneous rocks from the South Shetland Arc, Antarctica. Lithos, 82(3-4): 435–453.

Maniar, P. D. and Piccoli, M., 1989- Teconic discrimination of granitoids. Geological Society of America Bulletin 110: 6642.

McQuarrie, N., Stock, J. M., Verdel, C. and Wernicke, B. P., 2003- Cenozoic evolution of Neotethys and implications for the causes of plate motions, Geophys. Res. Lett., 30: 2036, doi: 10.1029/2003GL017992.

Miyashiro, A., 1974- Volcanic rock series in island arcs and active continental margins. American Journal of Science, 274, 321-355.

- Mohajjel, M., Fergusson, C. L. and Sahandi, M. R., 2003- Cretaceous-Tertiary convergence and continental collision, Sanandaj-Sirjan zone wester Iran. J Asian earth sci., 21: 387-412.
- Nelson, S. T. and Montana, A., 1992- Sieve- texture plagioclase in volcanic rocks production by rapid decompression. Am. Min., 77: 1242 1279.

Pearce, J. A., 1983- Role of the sub-continental lithosphere in magma genesis at active continental margins. In: Hawkesworth, C.J., Norry, M.J. (Eds.), Continental Basalts and Mantle Xenoliths, Shiva, Cheshire, UK, pp. 230±249.

- Pearce, T. H. and Kolishik, A. M., 1990- Observation of plagioclase zoning using interference imaging. Earth- Sci. Rev., 2: 9-26
- Rollinson, H., 1993- Using geochemical data: evaluation, presentation, interpretation. Longman scientific and Technical, New York.325p
- Seghedi, I., Downes, H., Szakacs, A., Mason, P. R. D., Thirlwall, M. F., Rosu, E., Pecskay, Z., Marton, E., Panaiotu, C., 2004- Neogene-Quaternary magmatism and geodynamics in the Carpathian-Pannonian region: a synthesis. Lithos. 72, 117-146.
- Shahabpour J., 2007- Island-arc affinity of the Central Iranian Volcanic Belt, Journal of Asian Earth Science, v.30, 652-665
- Shahbpour, J., 2005- Tectonic evolution of the orogenic belt in the region located between Kerman and Neyrize, J Asian earth sci., 24: 405-417
- Shelley, D., 1993- Igneous and metamorphic rocks under the microscope. Chapman and Hall, University Press, Cambridge, Great Britain, 445 pp
- Sun, S. S. and McDonough, W. F., 1989- Chemical and isotopic systematics of oceanic basalts: implications for mantle composition and processes. In: Saunders, A. D., Norry, M. J. (Eds.).
- Topuze, G., Okay, A. I., Altherr, R., Schwarz, W. H., Siebel, W., Zack, T., Satlr, M. and Sen, C., 2011- Post collisional adakite-like magmatism in the Agvanis massif and implications for the evolution of the Eocene magmatism in the eastern Pontides (NE Turkey). Lithos 125: 131-150.
- Whattam, S. A., Montes, C., McFadden, R. R., Cardona, A., Ramirez, D. and Valencia, V., 2012- Age and origion of earliest adakitic-like magmatism in Panama: implication for the tectonic evolution of the Panamanian magmatic arc system. Lithos 142: 226-244

Wilson, M., 2007- Igneous Petrogenesis. Springer Verlag, london, 466 pp.

- Wood, D. A., Joron, J. L. and Treuil, M., 1979- A re-appraisal of the use of trace elements to classify and discriminate betwwen magma series erupted in different tectonic settings Earth and Planet. Sci. Lett., 45: 326-336
- Yilmaz-Sahin, S., Aysal, N. and Gungor, Y., 2012- Petrogenesis of late Cretaceous adakitic magmatism in the Istanbul zone (Cavusbasi granodiorite, NW Turkey). Turkish Journal of Earth Sciences 21: 1029-1045.
- Yogodzinski, G. M. and Kelemen, P. B., 1998- Slab melting in the Aleutians: implications of an ion probe study of clinopyroxene in primitive adakite and basalt. Earth and Planetary Science Letters 158 : 53–65
- Zhu, D. C., Zhao, Z. D., Pan, G. T., Lee, H. Y., Kang, Z. Q., Liao, Z. L., Wang, L. Q., Li, G. M., Dong, G. C. and Liu, B., 2009- Early cretaceous subduction-related adakite-like rocks of the Gangdese Belt, southern Tibet: Products of slab melting and subsequent melt–peridotite interaction?, Journal of Asian Earth Sciences 34 : 298–309.

Petrogenesis of Neogene dacitic and andesitic volcanism in the Tel Gorban-Chah Breshk area North of Shahrebabak, Kerman-Iran

S. Z. Hosseini^{1*} and M. Arvin²

¹Assistant Professor, Department of Geology, Payam Noor University, Iran

²Professor, Department of Geology, Faculty of Sciences, Shahid Bahonr University of Kerman, Kerman, Iran

Received: 2015 December 05 Accepted: 2016 May 29

Abstract

Neogene volcanism in the Tel Gorban-Chah Breshk area, north of Shahre-Babak, occurs as dacitic to andesitic lava flows and domes. Petrographically the rocks consist of plagioclase, hornblende \pm biotite and quartz phenocrysts setting in porphyritic and hyalopilitic matrix. Opacitization of hornblende and biotite and zoning and sieve texture in plagioclase are signatures of disequilibrium conditions through the magma cooling. Geochemical data and petrological diagrams show their medium potassic calc- alkaline nature. Enrichment in LILE's and depletion in HFSE's (eg. Nb,Ta,Ti) points to a subduction tectonic environment for Tel Gorban-Chah Breshk dacitic to andesitic rocks. Furthermore, their Al₂O₃>16, Sr/Y>80 and chondrite normalize REE pattern are quite similar to dakites. Distinctive geochemical features such as Rb/Sr< 0.04, La/Yb> 18, Yb< 1, (Sr/Y)n> 80, and Y<10, suggest their derivation from partial melting of a subducted oceanic lithosphere with the garnet remains in the source region. They are emplaced along the faults and fractures in the post collisional tectonic regime in the Neogene time.

Keywords: Neogene, Tel Gorban, Chah Breshk, Dacite, Andesite, calc alkaline, Adakite. For Persian Version see pages 11 to 22 *Corresponding author: S. Z. Hosseini; E-mail: z_hosseini@pnu.ac.ir